

Tüntetések

Rónay Jenő főispán mellett.

Nagybecskerek, január 16.

Gyakran mesélik, hogy a rossz emberek gonosz szándéka kudarcot vall. Még gyakrabban, hogy az ki rosszat akar elkövetni, jót tesz. S talán ebben rejlik a rossz emberek legkeservesebb büntetése, mikor látják, hogy ép ellenkezőjét érték el annak, amit terveztek.

Egy ilyen esetről beszélnek most legtöbbször Torontálvármegyében. Akadt egy „hős“, persze névtelen hős, ki egy ötfolytatásos leleplezésben a legképtelenebb dolgokat mondja el Rónay főispánról. Nem mintha elhinné őket. Dehogy. Meg van róla győződve, hogy ezek valótlanok. Csak hogy a latin közmondásnak igazazs az idők végeig: „Calumniare audacter, semper aliquid haeret.“ Csak tessék piszkolódni, rágalmazni, valamit csak elhisznek belőle, ha nem is mindent. (Néha annál is többet.)

És most jön a nagy és bátor leleplező tragikum: Ezuttal a torontáli közönség nem hitt el de egy betűt sem. Sőt ellenkezőleg tegnap este Nagybecskerek városa, ma délelőtt pedig Torontálvármegye közönsége oly tüntetést rendezett Rónay mellett, melynél sem impozánsabbat, sem szívélyesebbet nem láttak még e vármegyében.

Tegnap este a független becskerei polgárság tüntetett. Kereskedők, iparosok, gazdaemberek, független lateinerek, köztük nem egy, ki ha országos politikáról van szó, az ellenzékhez tartozik, összejöttek, hogy Rónay főispánnak elmondják azt, hogy jellemes, kifogástalan embernek tartják, ki felette áll az olyan gyanúsításoknak, amelyek a közelmúltban egy előkelő lapban megjelentek.

Ma reggel pedig Torontálvármegye közönsége tüntetett. A „leleplező“ urak bizonyára fognak találni újságot, melyben kiírhatják, hogy a tüntetésre „berendelték“ a főszolgabírákat és a községi jegyzőket. Nos hát alább olvasható a jelen voltak névsora, amelynek ezuttal fokozott jelentősége van. Egy Csokonics Endre gróf, Nikolics Feodor báró, Karácsonyi Jenő gróf v. b. t. tanácsosok, (ez utóbbi a főispán kedvéért jött haza Meránból) Gerliczy Ferenc báró, Szapáry Pál gróf, Babics József, Belitka Béni, Demkó Pál, Pap Géza és a vármegyének az a sok kiváló vezérférfia, ki ma reggel ott éljenzte a köztisztelőben álló főispánt, talán „rendeletre“ jött tüntetni? Ezt talán még azok a sötétben bujkáló szellemek sem merik állítani, kik konkolyt akartak elhinteni s elérték azt, hogy a vármegyében ma nincs népszerűbb ember Rónay Jenőnél.

A névtelen támadásokra ez volt a legcsattanósabb felelet. Olyan, amelyre méltán büszke lehet vármegyénk főispánja, kit nem felületes ismeretség után, de 25 évi becsületes munkásság után méltatott ma a vármegye közönsége osztatlan bizalmára.

A nagybecskerekiek tüntetése.

Alig három nap előtt határosta el a független polgárság, hogy Rónay főispán mellett tüntet s tagnap egy oly széleskörű demonstrációval lepték meg a főispánt, melyre a legvérmesebb remények mellett is alig lehetett számítani.

Kivilágítás — fáklyásmenet.

Alig szállt le az alkony, még ki sem bujt az égen az első csillag s a Hunyadi-utcat és a közelfekvő más utcákat máris hatalmas néptömegek lepték el. A délutáni sétálóknak pláne hasa sem mentek, hanem mindjárt ott maradtak. Fel-tűnő nagy számban jöttek be a szerb negyedek lakói, a kik nem állhattak ellent szívük vágyának s már közben is megereztettek egy-egy szerény „szivó“-t. Valahol künn az északai utca egy kis házikója ablakában meggyújtották az első gyertyát s utána sorba jött a többi. Szegény és gazdag egyaránt versenyzett, hogy ki ünnepeljen nagyobb lelkesedéssel. Es ott égett a gyertyaláng a szegények gunyhóiban s a gazdagok palotáiban. A szegény — egyszerű világot rakott az ablakába, a tehetősebb díszes lámpával, egész gyertyasorral ünnepelt; de azért meleg érzés, forró, szerető szív hozta mind a kettőt létre s az az egyszerű paraszt ember, a ki az alkalommal ugyancsak kitett magáért, semmiben sem maradt mögötte az urnak, a ködmős embernek.

Nincs benne semmi túlzás, ha azt mondjuk, hogy Nagybecskerek nem látott még ilyen kivilágítást. Elkezdve künn a vasuti állomásoktól egészen a temesvári-utca végéig, Amerika leg-távolabb eső sugától a Gradulica fanekéig minden ház ki volt világítva. S a mi még eddig nem igen történt meg, fénytengerben uszott a derék Muzslya-telep; 420 házikó ablakából sugárzott elő a tiszta érzés szimbóluma gyanánt a gyertyafény s a mozsarak folytonos durrogása hirdette azt a mindent betöltő nagy szeretetet, a melylyel körülveszi hű népe a főispánt egy méltatlan meghurcoltatással szemben.

Az utcák pedig ezalatt egyre jobban megteltek járókelőkkel, — lassankint kijött az egész város. Kisebb-nagyobb társaságok jövedvően sétáltak fel s alá, míg 1/7 után megdördültek a mozsárágyuk. Lassankint állandó lett a tömeg, a fényes vármegyeháza előtt hatalmas, messze belát-hatatlan népcsoportozat verődött össze, uri nép, cifra ruhás asszonyok, báránybakeces polgártársak vegyesen. Nemsokára megérkeztek a tüszölők és kordont vontak, hogy a fáklyásmenet, melynek tagjai már javában gyülekeztek a Gabona-téren, ne legyen akadályozva.

A menet ezalatt teljesen szervezkedve, Rácz Gyula zenekarának lelkesítő muzsikája mellett megindult a Hunyadi-utcán keresztül s lelkesen éljenzve Rónay főispánt közeledett a vármegyeháza felé. Szívet gyönyörködtető impozáns tömeg volt ez. Városunknak alig van olyan számottevő férfija, a kinek kezében ne lett volna fáklya. A legelső férfi dr. Grandjean polgármester volt s utána jöttek még vagy négy-százan.

Az esteli harangzó ünnepélyes kongása közepett állt meg a tömeg a megyeház előtt. A harang méla szava áhítatos csöndre bírta a néhány pillanattal előbb még éljenzőket, közben pedig kigyúlt a toronyban a piros-fehér-zöld színű görögűs. A megyeház erkélyén azonnal feltűnt Rónay főispán alakja, kit a vármegye főbb tisztviselői s a családja vettek körül. Alig hangzott el az Ave, mikor orkányszerű éljenzésbe tört ki a hatalmas emberáradat, a melyből kivált

dr. Stassik Ferenc

nagybecskereki ügyvéd s tiszta, csengő hangon a következőket mondta:

Szeretett főispánunk!

A társadalomask éráő, hű szíve, ép érzéke és helyes ítélete van. A mi társadalmunknak a szíve is megmozdult arra a galád támadásra, amelyet a névtelenség gyáva memébe burkolt hazugság intézett ellened; a mi társadalmunk ép érzéke sudult föl az ellen a nemtelen hajzsa ellen, amely a te közel negyedszázados közhivatali ténykedésedet, közéleti munkásságodat, hazafiaságodat, részrehajlatlanságodat, jellemedet, becsületedet akarja ferde világitásba helyezni, sőt attól sem riadt vissza, hogy magánéleted tiszta szentélyét akarja saját valójának undok sarával bepiszkítani.

Ellened irányulnak ezek a támadások, aki a főispáni méltósággal, hivataloddal járó jogokat és kötelességeket mindenkor hazafiasan, buzgón, részrehajlatlanul teljesítetted mindenbe; — ellened, aki jóságos szívével közelédk mindenkihez, baráthoz, ellenséghoz egyaránt; — ellened, akit e nagy megye egész lakossága igaz tisztelettel, szeretettel övez körül.

Ezt a szeretetet és hódolatot hoztuk ide. Ide hoztuk politikai párt, vallás, nemzetiégi osztálykülönbség nélkül, ide hoztuk azért, hogy szeretetünk ezen nyilvánulása erős öntudattal és acélezilárd jellemmel együtt segítsen magasra emelni azt a vértet, a melyről a mérges nyilak tehetetlenül pattantak eddig vissza és pattannak vissza jelenleg is! Ennél e paist magasra! Am aztán suhogjanak sötét oduikban a baglyok; huhogásuk nem fogja szeretetünket megigatni; ám sziszegjenek azután a mérge fogaitól megfosztott kigyók, nyáladékuk nem fogja a te hazafiaságodat, igazságos retetted, részrehajlatlanságodat, jellemedet, becsület det elhomályosítani.

Ezzel a vérttel kezdedben segítsen tovább az isten utaidon!

Isten éltesse a mi szeretett főispánunkat!

Utána

Dr. Mangold Samu

beszélt nagy lendülettel németül:

Lobogó tűzi fényvel jelentünk meg Méltóságod előtt, hogy azon rosszakaratu alaptalan és tendenciózus támadásokkal szemben, Méltóságod személyébe helyezett tántoríthatlan bizalmunknak, szeretetünknek és ragaszkodásunknak nyilvános, ünnepélyes kifejezést adjunk.

Mint közvetlen szemtanu azon áldásteljes, a legtisztább hősszeretet, nemes igazságérzet és igazi meleg emberszeretet által áthévítt működésnek, melyet Méltóságod szeretett édes hazánk és szeretett megyénk összes lakosságának javára évek hosszu során át kifejt, szívbéli közeleiségünknek ismerjük őszinte hálaunknak kifejezést adni és nyitlan hangoztatni, hogy Méltóságodnak fankölt törekvései és áldásdus működése szeretett megyénk lakosságának hátalatt szívében mély gyökereket vert és a tántoríthatlan bizalom, az őszinte szeretet és mély tisztelet nemes gyümölcseit megérleltette.

Örömet szerelünk tehát Méltóságod szeretett személyé köré, azon benső óhaj hangoztatva, hogy Méltóságod áldásdus működésének még igen-igen soká részesei legyünk és lelkes-déssel éltetjük szeretett főispánunkat, Rónay Jenő ur ő Méltóságát.

Ezután

Poppovics Péczy Szilárd

földbírtokos szerb nyelven üdvözölte a főispánt.

Méltóságos főispán!

Mélyen tisztelt urunk!

Hallottuk, hogy egy szemtelen ember Méltóságodat a pesti újságban gyalázta, mindenféle hazugságokat felhordott, hogy becsületét tönkre tegye és a közönség előtt befeketesse és gyűlöltté tegye.

E sehonnai nem mert a világosságra lépni és nevét aláírni, hogy felelősségre ne vonnathassék.

Mi nem is akarjuk ismerni a gonosztévőt, mert nem érdemi, hogy szóba álljunk vele, hanem ime megjelentünk testvéreink és polgártár-

sainkkal együtt mi szerbek is, hogy kifejezést adjunk Méltóságod iránt érzett mély tiszteletünk, szeretetünk és teljes bizalmunknak és hogy biztosítsuk: miszerint minden a törvénynek megfelelő ténykedését teljes erőnkkel támogatni és istápolni fogjuk, hogy ezentúl is — úgy mint eddig — bölcsen kormányoshassa szép vármegyénket.

Isten tartsa Méltóságodat sokáig, mindnyájunk büszkeségére és a nép javára.

Az éljenzés csillapultával Rónay Jenő főispán megköszönte a közönség szívélyes ovációt. Körülbelül a következőket mondta:

Tisztelt közönség!

Két tényező áll előttem, az egyik egy hírlapíró cikke, ki engem annélkül, hogy ismerne, vagy valaha látott volna, a legkülönfélébb vádakkal illet. A másik az önök bizalma és szeretete, melylyel engem e percben is elhalmoznak, az önök szeretete, kik engem 25 év óta ismernek, kikkel együtt dolgozom e vármegye e város javára. Kell-e ezek után mondanom, melyik tényező bir reám nézve nagyobb értékkel? Fogadják hálás köszönetemet ezért a szívélyes ovációért és fogadják egyttal azon ígéretemet, hogy a meddig erőmtől telik, soha sem fogok megszűnni egyenes uton haladva hazámért dolgozni. (Lelkes éljenzés.)

Majd németül a következőket mondta a főispán:

Meine Herren! Kein in sich gekehrter Missethäter steht vor Ihnen, sondern ein Mann, der in vollem Bewusstsein der getreu bedienten guten Sache, mit hochgehobenem Haupte den verläumderischen Angriffen entgegensieht. Sogar in dieser Lage ist es mir aber angenehm, dass Sie mit Ihrem freundlichem Entgegenkommen mir Recht gegeben haben. Ich danke Ihnen vom Herzen, und vorwärts mit frischem Muthe.

Végül szerbül a következő szavakkal köszönte meg a főispán az ovációkat.

Ponizim sje na izraz vaseg oszetyanya. — Fala vam! Budite uvereni, da tyu vasz i odszad, kao i doszad, kao bratyu moju u ljubavi drzsati, i bez razlike veroiszpozvesti i narodnoszti moj csin odpravlyati.

A néptömeg azután folytonos éljenzések közepett szétoszlott; nagy része a kaszinóba ment az ünnepi lakomára, míg a fáklavivők a felső kereskedelmi iskola előtti téren rakták egy halomba a fáklákat. A hatalmas mágiya magasan felcsapó lánggal égett, sűrű vastag füstje pedig eloszlott az éj sötétjében, nem hagyva maga után mást, mint egy csomó hamut. Így oszlott szét az impozáns demonstrációval a „B. H.” kétes értékű támadásának értéke is, hátrahagyva azt a maréknyi hamut, melynek lappangó tüznél melengetik szívük elégedetlenségét azok a névtelen lovagok, kik ütnek mindent, a mi a becsületet, egyenes munka rendszere.

Ünnepi lakoma.

Háromszáznál többen voltak, kik este 8 órakor a kaszinó nagytermében összegyűltek, hogy a fehér asztalnál is tüntessenek Rónay főispán mellett, ki nem egyszer adta tanujelét annak a meleg érdeklődésnek, melylyel a város iránt viseltetik. Mikor Rónay főispán kevéssel 8 óra után a teremben megjelent, szajos „éljen” és „szivó” felkiáltásokkal fogadták. Az ünnepelten kívül az asztalfőn helyet foglaltak: Gerliczy F. br., Babics J. és Telecsky K. országgy. képviselők, Csernovics osztálytanácsos, Rónay Ernő, kik a főispán kedvéért jöttek el Nagybecskerekre, továbbá dr. Dellimanics alispán, Botka Béla h. főjegyző, Steinbach Antal kir. tanácsos, tanfelügyelő, Dániel és Gyertyánffy főszolgabírák, Hadfy Döme kir. közigazgató, dr. Stassik Ferenc és dr. Kiss János ügyvédek, Steinitzer Géza bankigazgató. Tudósítónknak a jelen voltak közül a következők neveit sikerült feljegyeznie:

Popovics Pécsi Sz., Weisz Izidor, dr. Stassik Ferenc, Bauer Henrik, Kellner József, Benkovich Mihály, dr. Grandjean, dr. Brájjer Lajos, dr. Mangold Samu, Reitter,

Demkó Pál, dr. Magyar, Gruics Kuzman, Kálmán József, Steinbach Antal, Eckstein János, Poroszkay, Beller, Kéler Akos, Dellimanics Lajos, Bielek Antal, dr. Riesz Jakab, Mihalovits Odón, Szilágyi Albert, Vinczevidy Ernő, Hegedüs, Botka, Marton, Kende, Jablonszky, Réczey Gyula, Hajda Géza, Hornitzek Henrik, Kék István, Lowieser Mihály, Hartl Jenő, Borzecki Pál, Krutsay, Löwy Ignác, Zadubán Gyula, Valkó Viktor, Enyedy Béla, Longauer Károly, Bogesich Herman, Mangold Herman, Tolveth István, Baaden Károly, Novák J. C., Partilla Géza, ifj. Fülepp György, Faur Kornél, Jeszenszky Nándor, dr. Sal Ferencz, Knáb Adám, Ormay Lajos, Stroz Béla, d'Elvert, ifj. Oldal István, Végh Károly, Veress Péter, Kremer Fülöp, Eiler Péter, Fülepp György, Sebastian János, dr. Plechl Szilárd, Kupuszarovits, Wégling Szilárd, Szalay József, dr. Krsztonosics Jenő, Meininger Péter, Hadfy Döme, Demkó Vidor, Czejanov Lyuba, Mesznik Lipót, Ráso Sándor, Halász Jenő, Tellecsky Kristóf, Bogdan Zsivko, Bayer Alajos, Dus Sándor, Grób Béla, Herr Odón, dr. Tauszig, Szigethy Vilmos, Bronts Ernő, Steyer István, Opolcer Lajos, Kadelburger L., Hadfy Miklós, Haidegger Odón, Klein Bernát, Schenk Herman, Szávits Sándor, Franz J. L., Benkovich Miklós, Oldal Antal, Freund Lajos, Liptay István, Lauka Gusztáv, dr. Mencer Izidor, dr. Nónay Pál, Fein Fülöp, Grandjean Ede, dr. Kuszing János, Annau János, dr. Haidegger Lajos, id. Tullies György, Engel Samu, Weisz Izidor, Gross Ferencz, Hiller László, Kokits A. F., Steinitzer Géza, Herzl Sándor, Andel Károly, Bakalovich Plato, dr. Pollák Viktor, Reinhardt Ferencz, Hermann szőnyeggyári igazgató, Fürstner aligazgató, Rónay Odón, Eisenstädter Ignác, Erős Aladár, Klein Herman, Galler Péter, Mayer Aurél, Jónász Bertalan, Sajoviz Soma, Halász Jenő, Bányay Jakab, Kühn János, Gróf Vilmos, Szabó Ferencz, Benze M., Bauer Pál, Grünbaum Frigyes, Mattanovich György, Rottenberg Jakab, Szarács József, Stefanovits János, Fröhlich Károly, Binder Ferencz, Stein György, Funk Antal, Schönherr, Filó, Melezer János, Nikolics Jozsa, Wégling János, Herrmann Hugó, Filkovic Pál, Zachariás József, Pánics Dániel, dr. Perisics Z., Vársárhelyi I., Gruisz Sándor, Bodó Károly, Szépfy Elemér, Brenda Mózes, Hegedüs Kálmán, Tarnay Ferencz, Keresztes Aladár, Klee Sebő, Mencer Lipót, Grünfelder Antal, Ratiu Jakab, Hertelendy F., Szerémy Odón, ifj. Tullies György, Dold István, Braun Vilmos, Ujváry, Litavszky Pál, Szabó Károly, K. Nagy Akos, Kovács Lajos, Thury, Payka Vilmos, Marschall, Stanovits, Mann, Kanel Jenő, Mártonffy, Szepessy Károly, Országh Péter, Szabó Lajos, Dömötör, Krumenacker Ferencz, Bogcha Márton, Mayer Rezső, Lipsz Illés, Gregor postafőtiszt, Vass postafőtiszt, Alexics ellenőr, Demkó Ferencz (Módos), Földényi, Kovács, Pomezanski, Paul Agoston, Kovács Gedeon, Konkoly Sámuel, Kvacák Nándor, Rigó István, Blazsovacz számvéző, Foris főbíró, Bielek Mihály, Krepu József jegyző Nemet-Czernya, Gerő Károly jegyző Kis-Orosz, Kécsi Tivadar jegyző Kis-Torák, Erdődy Márton, Altmann, Todorosz Miklós, Neumann Mór, Schwarz Mór, Wégling István, Molnár Mihály, Marinkov, Fulda Károly, Semsey, báró Hauser, Szávits főbíró, Kajtár főbíró, Fischer, Perger Rezső, Liszátz, Jenovay, dr. Demkó Endre, Bernáth, dr. Stern Lázár, dr. Klein, dr. Zsiros Lajos, gróf Pálffy László, Naszke, dr. Goldmann, Tattarovits, Hegedüs Antal, Pflock, Klaszki, Ansel, Mészáros, Theisz, Berger, Schneider A., Duganits, Fábian, Kortye, Kocsent, Karátsonyi, Bayer, Salamon.

Az első felköszöntőt Hadfy Döme mondta, ki egy találkozó szavakkal bevezetett beszédjében találó szavakkal eszterelte azt a szeretetet és tiszteletet, melylyel e város közönsége mindenkoron körülvette Rónay főispánt. (Lelkes éljenzés és taps.) Mély csendben hallgatták Rónay Jenő felköszöntőjét, ki szívéhez szóló hangon köszönte meg a közönségnek az ovációt. (Lelkes éljenzés és taps.) Nagy hatást keltett Gerliczy Ferenc báró felszólalása, melynek a hallgatóság annyival nagyobb jelentőséget tulajdonított, mivel a főispán ellenségei nem régen azt kürtölték, hogy a honvédelmi miniszter, ki tudvalevőleg apósa Gerliczy bárónak, oda nyilatkozott volna: Az ilyen főispánt el kell csapni! Gerliczy báró gyújtó szavakkal a kiváló főispánt és egyik legkedvesebb barátját köszöntötte fel Rónayban. (Zajos éljenzés.) Lauka Gusztáv póstikus felköszöntője után dr. Grandjean polgármester a polgárság nevében éltette a főispánt, majd dr. Klein főrabbi köszöntötte fel az ünnepeltet, kire valóban ráillenek a költő szavai:

Wenn dich die Lästerrunge sticht,

So lass es dir zum Troste sagen:

Die schlechtesten Früchte sind es nicht

An denen die Wespen nagen.

Szalay József ev. ref. lelkész nagy hatással felsorolja a főispán érdemeit, kinek szeméremvetik, hogy gyárat alapított, mely száza és száza embernek ad kenyeret, s hogy egy lapot léteztetett mely a polyglott vármegyében önzetlenül szolgálja a magyar állameszmét és a közügyeket. Pflock Nándor a tűzoltóság nevében mondott pompás felköszöntőt, majd Weisz Izidor éltette a főispán nejét és gyermekeit. Hadfy Döme Gerliczy báróra emeli poharát, ki viszont Hadfyt élteti, ki nem egyszer megmutatta, hogy jó példával kell eljárni. Nagy figyelemmel hallgatták Babics József felköszöntőjét, ki rugó éljenzés között kijelentette, hogy a megyének egész közönsége hasonló érzelmekben osztozik a városával. Szívvel kívánja, hogy Rónayt sokáig tisztelhesse e vármegye élén. (Percekig tartó taps és éljenzés.) Szilágyi Albert tb. megyei főjegyző formatökéletes felköszöntőjében ünnepli a főispánt, ki a munka rendszerének az embere. (Előnk helyesítés és éljenzés.) Lauka élteti a híres Csernovics derék és méltó fiát, ifj. dr. Csávossy Ignác a főispán buzgó munkatársát, Dellimanicsot, ki viszont pompás felköszöntőjében a mai ünnepség rendezőire s első sorban dr. Stassikra emeli poharát.

Gerliczy báró a becskereki polgárságot élteti, majd Lauka Gusztáv szólt fel „személyes kérdésben.” Reflektálva Gerliczy bárónak állítására, hogy a magyar ember nem marad adós, kijelenti, hogy magyar ember ugyan, de azért — adós szokott maradni (Nagy derűtlenség.) Lauka Gusztáv az ünnepély egyik legbuzgóbb rendezőjét, Weisz Izidort, a Ferenc József-rend lovagját élteti, ki viszont Reitter Oszkár főkapitányra ürti poharát. Rónay főispán a nagybecskereki sajtó munkásait élteti, kiknek nevében dr. Brájjer Lajos mondott köszönetet, éltetvén a főispán családját, azt kívánva gyermekeinek, hogy ne legyenek szebbek, mint az anyjuk és ne jobbak, mint az apjuk. Dr. Grandjean polgármester a vidéki vendégeket élteti. Végül Rónay főispán szellemes felköszöntőben elbucsuván a társaságtól, élteti a mai ünnepség három szónokát, dr. Stassikot, dr. Mangoldot és Poppovics Péczy Szilárdot. Lelkes éljenzés kísérte ki a népszerű főispánt, mikor barátai társaságában 11 óra tájt elhagyta a termet. A társaságnak jó része nem találta helyet a nagy teremben hanem az étteremben helyezkedett el, hol Végh Károly és Szabó Károly (a Nera név alatt ismert szellemes író) keltettek sikerült felköszöntőkkel nagy lelkesedést.

A lakoma sikereért Opolcer Lajos urat illeti a dicséret és elismerés.

Rendkívüli megyei közgyűlés.

Nagybecskerek, január 16.

Torontá vármegye közönsége ma délelőtt rendkívüli közgyűlést tartott, melyen Rónay Jenő főispánnak, kit legutóbb a B. H.-ban méltatlanul megtámadtak, oly ovációt rendeztek, amelyhez hasonló kevés folyt le a vármegyeháza dísztermében. Az ováció jelentőségét más helyen méltatjuk, itt csak konstatálni kívánjuk, hogy a bizottsági tagok évek óta nem jelentek meg oly nagy számban mint ma, s hogy ily lelkesedés aligha nyilvánult még a teremben, mint ma délelőtt. Nem kisebb ember, mint br. Nikolics Feodor, v. b. t. t. tette meg az indítványt, hogy rendithetlen bizalmának adjon kifejezést a közgyűlés szűnni nem akaró helyesléssel és éljenzéssel szankcionálta a az előkelő főúr indítványát.

A közgyűlés lefolyásáról következő részletes tudósításunk számol be.

Jelen voltak:

Dr. Dellimanics Lajos, Botka Béla, Szilágyi Albert, Rigó István, Tarnay Ferenc, dr. Vinczevidy Ernő, Szerémy Odón, Hertelendy Ferenc, Weinrich Vilmos, Kajtár Jenő, Jablonszky Miklós, báró Hauser Károly, Szávics Gerő, Daniel

Ferenc, Tallián Emil, dr. Gyertyánffy Jenő, Grób Béla, ifj. Steinbach Antal, id. Steinbach Antal, dr. Mihálovics Odón, Poroszkay Béla, dr. Grandjean József, Telecsky Kristóf, dr. Bogdán Zsigmond, Schreyer Viktor, Szabadkay Ignác, Hadfy Döme, Alföldy Ede, dr. Milos Aurél, dr. Brájler Lajos, Hegedüs János, Stassik János, dr. Kiss János, dr. Stassik Ferenc, Lanka Gusztáv, Hertelendy Imre, Rónay Ernő, br. Gerliczy Ferenc, Babics József, dr. Klein Mór, Szalay József, Weiss Izidor, Steinitzer Géza, Keresztes Aladár, Borócsy Dzsóz, Schindelmann Sándor, Schüpfer Károly, Blaszovátz János, Menoszer Lipót, Grünfelder Antal, Rácz Jakab, Krummonacker Ferenc, dr. Riesz Jakab, Bielek Antal Bogeha Márton, Szabó Lajos, Ország Péter, Dömötör Dzsóz, Hegedüs Kálmán, dr. Hadfy Miklós, Vécsey István, dr. Csávossy Ignác, Reitter Oszkár, Főris József, Keresztes György, Mayer Rezső, dr. Pollák Győző, Frankl Vilmos, Baaden Károly, dr. Perisich Zoltán, Semsey Gyula, Faur Kornél, Meininger Péter, Benkovich Mihály, dr. Sall Ferenc, Strósz Béla, Réczey Gyula, Franz J. L., Végh Károly, dr. Végh Lajos, Filkovic Pál, ifj. Tullios György, Eiler Péter, Grandjean Ede, dr. Mangold Samu, Popovics Szilárd, Forster Imre, Bayer Fülöp, Palanacszy Gyula, Hosztinszky Károly, Krepes József, Urbán Péter, Lowieser Imre, Vogel Dzsóz, Pulay Román, Kayser Lajos, Rankovics István, Deker Sándor, Alapi János, id. Csányi Mihály, Reitter Ignác, Rohonczy Gedeon, Rankovics Szvetozár, Bunyevács Obrán, Pecsánicsk Tósa, Veszelinov Mita, Blázein Rádu, Glavas Isza, Boberity Nitya, Tasin Péter, Karácsonyi Andor, Firigyházi Mihály, Szloboda Mihály, dr. Wertheim Jakab, Kovacs Mita, Vlaskalics Milán, Szekulity István, Szekulity Milutin, Doroszlovác Mita, Jovanovics Sándor, Papik István, dr. Rankovics Szilárd, Nedelykovic György, Markus Milán, Kaufmann István, Bogdán Márkó, Belicska Béni, dr. Korsós Elemér, Beszlován Márkó, Dédits Alajos, Mijátov Ráda, Kovács Gusztáv, Napholtz Lajos, Knoll János, Kernuch Adolf, Bolyanász Mátyas, Bielek Mihály, Theodorovics János, Fuda Károly, Gerstenek (Gerő) Károly, Mileszku Pál, Vihely Géza, Treisz József, Hajda Géza, Belicska Gusztáv, Gatter Jakab, Jankovics Sándor, Tóth Károly, Róssa János, Tatarovics Bogolyub, Jankó Agoston, Zsiross Mihály, Augusztin Miklós, Kásztory János, dr. Kikinday Győző, Angner István, dr. Szimics Pál, Draxler Ferenc, Budisin Sándor, Szredojev Koszta, Veszelinov Misa, Indrikovics Sándor, Indrikovics János, Szabó Ferenc, Ebner Alajos, Ruppenthal Adam, dr. Kehrer Károly, Bohus Károly, Jahrausz András, Jahrausz Lajos, Iievits István, Jankovics Szilárd, Zatkalik Károly, Popovics György, Reosz Vilmos, Grósz György, Oso Gáspár, Szathmáry Kálmán, Marton Andor, Solymos Gusztáv, Lebovics Daniel, Mang József, Szabó Odon, Tallián Jenő, Lestyánszky János, László Géza, Martia Péter, dr. Oláh Béla, ifj. Bobor Gyula, Krausz Mihály, Hegedüs Antal, Jankovics Dušan, dr. Demkó Pál, ifj. dr. Demkó Pál, br. Nikolics Feodor, gr. Karácsonyi Jenő, br. Gudenus Ernő, br. Baich Iván, Hollstein Ede, Vuchetits Arpad, Lokaticsek Fülöp, Korek Nándor, Winkler Ignác, Theodorovics Szvat, Gaál Imre, Balázs József, dr. Kuhn, Damaszkín Arzen, Uzbasich Gáspár, Vadler Nándor, Cordier Imre, Szerelmi László, Szekeres Kálmán, Barole János, Mixich Vince, Csávossy Gyula, dr. Pap Géza, Tullios György, dr. Demkó Endre, Bernhard Géza, Birg Konrád, Mesterovics István, Vécsey István, dr. Fischer Miksa, Paulinyi Sámuel, Gross József, Rehák Iván, Gergely László, Kovách Sándor, Markovics H. Márkó, Markovics Döme, Ambrózy Sándor, Sepsey Mihály, Tyurtyty Péter, Wachtel Leó, Jenovay Zoltán, Horváth Zoltán, Jenovay Imre, Petrikovics Róbert, Eusch Mátyas, Fohsz György, Geschek János, Balás Iván, Jakelfalussy Zoltán, gróf Csekonicus Endre, Schulte Vilmos, dr. Góth Ferenc, Poroszkay Béla, Beller István, Kéler Akos, gróf Szapary Pál, Petrovics János, Köhler Ottó, Ivanovics György, Dus Sándor, Belicska Béni, Weiss Izidor, Pap Ernő, Kécsi Tivadar, dr. Holländer László, Rohonczy Gedeon, Zsiross Imre, ifj. dr. Zsiross Lajos, dr. Kiss János, Möricz Henrik, Sterczar Adolf, Krogloff József, Steinitzer Géza, Napholz Agost, Lindhof János.

Zugó éljenzés és lelkes taps hangzott fel a szülföltség megtelt teremben, mikor 9 órakor Rónay főispán a terembe lépett, Csekonicus Endre gróf v. b. t. t., Nikolics Feodor báró v. b. t. t., Szapary Pál gróf, Gerliczy Ferenc báró, Rohonczy Gedeon és a vármegye számos kiváló férfa társaságában.

Rónay főispán üdvözlőlvén a szép számban megjelent törvényhatósági bizottsági tagokat a mai rendkívüli közgyűlést megnyitja.

Dr. Dellimanics alispán arra kéri a főispánt, hogy az elnöki széklet engedje át szólnak, miután tudomására jutott, hogy a tör-

vényhatóság a B. H. ban megjelent cikkekkal szemben nyilatkozni kíván.

Rónay főispán arra kéri a közgyűlést, hogy érdemi határozatot ne hozzon, mert az a törvényben lenne akadályokat és azzal átadja az elnöki széket az alispánnak.

Báró Nikolics Feodor.

Tekintetes trvh. bizottság!

Soha sem sajnáltam annyira, mint e mai napon, hogy az ég nem áldott meg ékezzsólással. Mert ékes szavakban szeretném elítélni azon méltatlan támadásokat, melyeket a mi szeretett főispánunk ellen (zajos éljenzés) a B. H. ban intéstek. Mi, a kik 25 év óta figyelemmel kísérjük az ő működését, kik tudjuk, mily odaadással, mennyi önmegtartóztatással vezeti a megye ügyeit, (zajos helyeslés) mi csak kötelességünket teljesítjük, midőn e mindegyikünk által szeretett és tisztelt férfinak elégtételt adunk.

Indítványozom, hogy a mai közgyűlésen a törvényhatóság jegyzőkönyvileg adjon kifejezést szeretetének, ragaszkodásának és táutorithatatlan bizalmának (Zajos helyeslés).

Rohonczy Gedeon.

T. törvényh. bizottság!

Nekem csak ritkán nyílik alkalmam az Önök körében megjelenhetni, mert elfoglaltan törvényhozói kötelességeim. Ma azonban szívesen szakítottam magamnak időt, mert az igazság lebegett szemem előtt, melynek mindenkor diadalra kell jutni.

Mindegyik tudomással birunk azon támadásokról, melyek a B. H. ban a főispán személye ellen megjelentek.

Mielőtt ezen cikkekkal bővebben foglalkoznék, engedjék meg, hogy egy rövid pillantást vessék a magyar törvényhozásban előfordult eseményekre. Tudva van Önök előtt, hogy ma egy alkotmányon kívüli állapot létezik Magyarországon. Hogy ennek mi az oka? Az, hogy a nézetek eltérők a politikában. De mindegyik abban a nézetben kell hogy legyünk, hogy minden párt hazafias kötelességét teljesíti. A B. H. egyike a legelső magyar lapoknak. Hogy ebben az előkelő lapban az ismert cikksorozat láthatott napvilágot, az ellen nekünk nem lehet semmi kifogásunk, mert nem lehet célunk a sajtószabadságot korlátozni. A B. H. nem ösmeri a viszonyokat, de azt, a mi tudomására jut, hazafias kötelességének tartja lapjában kitenni. 25 éve vagyok országgyűlési képviselő s a közelmúltban magam is összejöttökbe jöttem a rendszerrel.

Megtámadtam a mostani kormány elnökét, de sohasem tétellestem fel, hogy nem a hazafias képezi tetteinek a rugóit. Ha figyelemmel kísérték fellépésemet, úgy meggyőződhetek arról, hogy az nem irányult Bánffy személye ellen. Oda fent az ellenség is ily hasonló támadásra ragadta el magát, de rögtön észrevette, hogy rossz utra tért, mert belátta, hogy az igazságot legyőzni nem lehet. A mi főispánunkat aljas módon támadták meg s nem a rendszert, hanem az egyén becsületét burcolták meg. Nekem nincs kifogásom az ellen, hogy a politikai rendszert bármely hírlap megtámadja, mert a sajtó kötelessége véleményt mondani. De ez a mód, melyet most követtek, nem a helyes, mert ez nem hazafiasból indul ki, hanem a személyes gyűlölet képezi rugóját. (Élénk helyeslés.)

Ha oly férfit megtámadnak, ki gyermekkorától fogva ált hazájának, kell, hogy méltó elégtételt nyújtassék részére. Mert az, hogy a cikkekből úgy akarják Rónay Jenőt feltüntetni, mint a ki a vasutak építésénél sápokat fogad el, ki gyárak alapításánál a közvagyonot megkárosítja s ki a házában roulett-bankot tart, hogy állásának presztissze alatt vendégeit kifosztja, ily gyanúsításokat megjegyzés nélkül nem hagyhatunk. Nem nevezem meg e névtelen cikkeket íróját, mert nem vagyok felüle bizonyos, de csak elnézésre aljas. (Zajos helyeslés.)

Azon kérdést intézem a törvht. bizottság tagjaihoz, hogy van-e itt egy is, ki kételkedik Rónay Jenő jellemében. (Felkiáltások: nincs, lelkes taps és éljenzés.) Jelentkezék az, ki kételkedik. (Felkiáltások: nincs, nincs.) Van-e a ki

osztja és helyesli azon támadásokat, melyeket Rónay ellen elkövettek? (Felkiáltások: nincs.) Nincs egy sem? (Felkiáltások: nincs, nincs.) Kérdem Önöktől: azon cikke írója, ki képes volt Rónayról ilyeneket állítani, mit érdemel? Megvetést. (Ugyvan.) Indítványozom, hogy szeretett főispánunknak, kit kifogástalan hazafinak és jellemes férfinak tartunk, bizalmat szavazzunk. (Percenkig tartó taps és éljenzés.)

Dr. Demkó Endre:

Tek. Törvh. Bizottság!

Megszoktuk azt, hogy a politikai élet ádáz küzdelmeiben nem éppen kegytűs kézzel állanak egymással szembe az ellenfelek s kimélet nélkül tárlják fel egymás hibáit, tévedéseit. De azt is megszoktuk mindaddig — hála Istennek — hogy az ilyen harcokat szemtől-szembe, nyílt homlok-kal vívják — és fölháborodva titakozik bennünk minden jobb érzés az olyan orvttámadás ellen, a mely eleve kizárja azt, hogy a megtámadott ugyanavval a fegyverrel védekezhessék, mint a milyennel megtámadták.

Jól tudom, hogy az a Rónay Jenő, a kinek huszonöt évi munkássága nyitott könyv ez előtt a törvényhatóság előtt, nem szorult arra, hogy őt itt hangzatos szavakkal védelmezzük.

Nem is akarok azoknak a méltatlan vádaknak cáfolatába bocsátkozni. Nem hivatkozom arra, hogy azok akik vádat emelnek ellene, mert egy messzeható fontosságú iparágat itt áldozatok árán akart meghonosítani, talán elfelejtették megkérdezni, hogy azok között, a kik erre a célra szintén áldozatot hoztak, van-e olyan, aki sajnálja az áldozati filért, mert ez az iparág él és szebb jövőnek néz előre, a mikor a munkás kezek ezrei fogják áldani annak az alapítót.

Nem hivatkozom arra, hogy azok, akik fegyvert kovácsoltak a főispán ellen, mert egy magyar napilap fenntartásához áldozatokkal járul — szintén elfelejtik, hogy ez a napilap a magyarosodásnak, a vármegye közügyeinek előmozdítására működik évek óta és ha ma meg nem volna: még nagyobb áldozatok árán — most kellene megalapítani.

De igenis ki kell nyilatkoztanom, hogy ha van ember, aki nincsen megelégedve Torontál-vármegye közállapotaival, vagy a főispán személyével, jöjjön ide és tárlja fel vádjait itt a törvényhatósági bizottság előtt; mert egyedül ez a hely az, ahol az annak elbírálására hivatott tényezők jelen vannak.

Es ha eljön ide, akkor meg fogja látni, hogy van még olyan egészséges Torontál-vármegye közzselleme, van még angyi lelkiismeret és önzetlen érdeklődés a közügyek iránt ebben a testületben, hogy az a főispán, akit a Budapesti Hírlap leír, ebben a törvényhatósági bizottságban egy percig sem elnökölhetne. Ha pedig itt látás, a mint mi látjuk, a hiszalomnak, a tisztelgetést az önkéntes nyilvánulását, meg tudná érteni, hogy ez nem az az oly guavosan hangzó szeretett „mülekedés“, hanem az elismerésnek hervadhatatlan babérkoszoruja, a melyet a T. Törvényhatósági bizottság egy negyedszázadévi férfias és laudatlan erélyű munka fejében őszinte meggyőződéssel helyez a mindnyájuk által jól ismert főispán homlokára. Mert ez a nemes fölhívulás, ez az őszinte lelkesedés csak olyan munkás életnek, csak olyan minden kétségen felüálló jellemű iránt való tartozó tisztelgetés lehet a kifolyása, a milyen munkát, a milyen jellemet Torontál-vármegye minden polgára már huszonöt év óta ismer Rónay Jenőben.

Es ha ismerte volna az a cikkíró, a mi közállapotainkat nem merte volna egyik frázisában gunyosan említeni a „vármegyehez villamos lámpáinak kigyulladását“, — mert akkor látta volna, a mint mi láttuk nap-nap után kigyulni azokat a villamos lámpákat és égni késő éjjelen át az egykor főjegyző, majd alispán és most főispán — dolgozó szobájában, a midőn éjjeleket virrasztva töltött munkasztalánál Torontál-vármegye javáért mindnyájunk érdekében. Ha valaha köztársai működött férfi megérdemelte polgártársai elismerését, akkor az bizonyára az a Rónay Jenő, akit mi ismerünk, akit mi tisztelünk és mi szeretünk, azért csatlakozom Nikolics Feodor báró ur ő nagyméltósága indítványához. (Zajos helyeslés. A fiatal szónokot számosan üdvözlök.)

Több szónok nem jelentkezvén, elnökölő alispán indítványára egy báró Nikolics Feodor, Rohonczy Gedeon és dr. Demkó Endre urakból álló bizottság felkéri a főispánt a teremben való megjelenésre.

Szünni nem akaró éljenzés fogadta néhány perc múlva a terembe lépő főispánt.

Dr. Dellimanics Lajos ékes szavakban adja tudomására a közgyűlés megítélt határozatát, mire Rónay főispán a meghatottságtól remegő hangon mondott a közgyűlésnek köszönetet az

iránta tennitott ragaszkodásért, azzal a kéréssel, hogy tartsák meg továbbra is szeretetükben. Rövid felszólalását így végzi:

— Magam csak annyit ígérek, hogy az igazság egyenes ösvényén fogok feltartóztatathatatlannul előre haladni.

Imét zúgó taps, szünni nem akaró éljenzés jelezte azt a lelkes hangulatot, melyet a törvh. bizottságnak mai tünetű határozata előidézett.

Egymásután léptek a vármegye legelőkelőbb férfiai, legelsőnek Csekonic Endre gróf, v. b. t. t. a népszerű főispán elé, hogy szerencsét kívánjanak a méltán megérdemelt megtisztelő bizalom nyilvánításához.

A közgyűlés ezután áttért tárgysorozatra. A debreceni ismert átiratra vonatkozólag a közgyűlés elfogadta az állandó választmánynak következő javaslatát:

Az állandó választmány véleménye, miután a köztapasztalatból ismeretessé lőn, hogy a törvényhozó testület rendes működésébe beállott zavarok a parlamenti tevékenységnek egészségtelen megakadályozása, nemcsak az ezeréves alkotmány erős várfalán alkalmas, soha többé nem javítható és idegenek által is használható, szegyeneljes rést tűn, hanem hogy e megállított törvényhozói működéssel országunknak örvendetes emelkedésben volt hitelét és alásva a külföld alatt, a pénzügyi viszonyok kedvezőtlen változásával, egyenesen gazdasági tönkremenésünkre vezet. Ezért és azért is, mert e vármegye közönsége szűk hatáskörének korlátain belül is már több ízben tapasztalni volt kénytelen a tarthatatlan politikai helyzet káros gazdasági hatását, indítva érzi magát így felemelni szavát a magyar képviselőházban folyó és sajnosan ádáz játéknak nevezhető időfecserlés ellen is felirat intézése volna elhatározandó a magyar képviselőházhoz, melyben a törvényhatóság kéri, hogy az eddigi, talán a politikai helyzet által indokolt kiméltlenséggel fölhangyva, a házszabályok részrehajtatlan erélyes alkalmazásával korlátozza az ország vagyoni érdekeit és jólétét kockáztató, a parlamenti tevékenységet akadályozó egészségtelen elemeket.

Egyben azonban ezen, a szabadelvű eszmékért mindig rajongó és a szabadelvűpárt politikai nézeteit a multban, jelenben és a jövőben is magának valló törvényhatóság, ez egy alkalommal öntudatosan vallott nézeteitől eltérve, csupán hazafias érzelmeitől és a közvagyonosodásra nézve bekövetkezett súlyos helyzet teremtette aggodalmától vezérelve, a törvényhozó testület minden politikai pártjának vezetőségéhez levélbeli kérelmet intézzen, amelybe az áldatlan és az elvi szempontokban egymástól távol álló politikai pártokból ez alkalomra összeverődött parlamenti kisebbség részéről jogtalanul, az ezer éves alkotmány és az ország gazdasági érdekeinek már is érezhető rovására üzött harcot beszüntetni és a törvényhozási tevékenység akadályait eltávolítani kész.

A törvényhatóságok pártolására volnának felkérőndők.

A közgyűlést holnap folytatják.

HIREK.

Tájékoztató.

- Január 21. Polgári bál.
- Január 21. Törökbecsei takarékpénztár közgyűlése.
- Január 22. A fogyasztási szövetkezet közgyűlése.
- Január 22. Nagybecskereki takarékpénztár és előlegeylet közgyűlése.
- Jan. 22. Olvasókör tisztújító ülése.
- Január 25. Törökbecsei néptakarékpénztár közgyűlése.
- Január 29. A t. h. é. v. alkalmazottak takarékegyletének közgyűlése.
- Január 29. Zichyfalvi takarékpénztár és hitolegylet közgyűlése.
- Január 29. Perlasi takarékpénztár közgyűlése.
- Február 1. Dominó-estély.
- Február 2. Módosi takarékpénztár közgyűlése.
- Február 5. Antalfalvi takarékpénztár közgyűlése.
- Febr. 13. Közig. biz. ülése.
- Február 14. Kerékpárosok estélye.

— **Bizalom a főispánnak.** A bánlakai járás községe tegnap népes értekezletet tartott, a melyen a rossz ut és idő dacára egyetlen egy községe sem maradt képviselőtlenül; úgy hogy a felhívás kibocsátója Stucz Béla közel 500 főnyi tömeg előtt nyithatta meg e népgyűlést, a mely csakhamar megalakult s elnökül Gudenus Béla bárót választotta. Az összejövetel célját magyar nyelven dr. Demkó Endre ismertette, előadván röviden a fővárosi lapok ismert támadásait s hivatkozva a nép előtt jól ismert és közszeretben álló főispán érdemeire. Szavait németül Sváb Mihály, románul Petkó Todor lelkes tolmácsolta. Dr. Bernády Dániel indítványára azután egyhangú lelkesedéssel vált határozattá, hogy a népgyűlés fejezze ki méltatlankodó fölháborodását a névtelen gyanúsítások és szennyes rágalommal szemben s üdvözölje táviratilag Rónay Jenő főispánt, biztosítván őt változatlan bizalmáról tiszteletéről és ragaszkodásáról. Együttal fölkiérték dr. Demkó Endrét, hogy ily értelmű felszólalással fejezze ki a bánlakai járás bizalmát a hétfői törv. hatósági közgyűlésen. A nép lelkesen éltette a főispánt.

— **A nagybecskereki jótékony négyesület választmánya** január havi ülését e hó 14-én tartotta meg. Ott voltak: Vécsey Istvánné, Steinizer Gézáné, Kokits Lusa, Napholtz Agostonné, dr. Weiterschan Józsefné, Jamatsky Sándorné, Müller Helén, dr. Haidegger Lajosné és Mencer Lipótné. Az eléggott és munkaképtelen öregek között 121 frtot osztottak szét. Az ovoda karácsonyfa-ünnepélyének sikere körül buzgó tevékenységet kifejtett választmánynak és a rendezés napokra terjedő fáradsalmiért Wiltschgo Leopoldina és Ticsa Ada ovónőknek e helyen is megköszönetet mond az egyesület nevében, Vécsey Istvánné elnök.

— **Hitközségi ülés.** A nagybecskereki róm. kath. hitközség képviselőtestülete tegnap délután Napholtz Agoston alelnök elnöklése mellett ülést tartott a tagok gyér részvétele mellett. Az ülés egyetlen tárgyát a kincstári ispanás átírata képezte, a mely szerint a kegyuraság nem hajlandó elfogadni a hitközség abbeli ajánlatát, hogy a templom tatarozásához szükséges költségeket természetben teljesítse, hanem azoknak pénzben való megváltását követeli. A közgyűlés ennél fogva megbizta a hitközségi pénztárt, hogy a robotmegváltási összeget, 296 frt 32 krt a kincstárnak az adóhivatal úján szolgáltatassa át.

— **Bielki-bál.** A tavalyi farsang legsikerültebb mulatsága kétségen kívül a kerékpárosok estélye volt. A kaszinó elegáns, tágas termei alig győzték a közönséget befogadni s a tiszta jövedelem 400 frt felé járt. Az egylet felbuzdulva a sikeren, elhatározta, hogy az idén újra rendez kerékpáros-estélyt, a mely még a tavalyinál is nagyobb szabáru lesz. A programmból egyelőre nem árulunk el semmit, de elég ha annyit mondunk, hogy ki fogja a kényesebb izléseket is elégiteni. A rendezést Enyedy Béla és Bielik Zoltán urak vállalták magukra, míg magát a mulatságot farsang utolsó napján, február 14-én tartják meg.

— **Gyilkos cigányok.** Versecei írják: A legutóbbi országos vásár alkalmával nagy verekedés támadt a lókupekedéssel, és másféle gyanús dolgokkal foglalkozó cigányok közt. Novakovits zichyfalvi cigányt es alkalommal anyira elődöntötték, hogy a versecei kórházban, kapott sebei következtében elhunyt. A verekedő banda perasse szétzaladt az ország minden tájéka felé. Sok dolgot adott a csendőrségnek míg a Schein Mihály és Sztójka Mihály híres cigányfamiából származó tetteseket összefogdosta. A jó madarak felett legközelebb fog ítélkezni a bíróság.

— **Kerékpárosok tiltakozó gyűlése.** Megemlékeztünk már róla, hogy Magyarország számos városa tiltakozó gyűlése készül a kerékpáradó ellen. Nagybecskereken tegnap délután folyt le a gyűlés a kaszinóban, hol szép számú sport-közönség jelent meg, köztük számos hölgy is. Keresztes Aladár elnök mindenki előtt felolvasta a szövettség megleghangu levelét, a mely sikert kíván a mozgalomnak, azután dr. Pollák Gyula m. közig. gyakornok fejtegette ki, hogy mennyiben abszurdum a kerékpáradó behozatala.

— **Közfogó.** Bilinthe Gáza a „Torontál vármegyei központi hitelintézet mint szövetkezet“ titkára a napokban tartotta eljegyzését Bakalovics Elvira kisasszonnyal, özv. Bakalovics Józsefné bájós és szeretetremóttó leányával.

— **Beszéda Bégaszentgyörgyön.** Bégaszentgyörgyi levelezőnk írja: Régi szokás szerint a folyó évben is dallal, táncokkal kezdették szerb polgártársaink az újévet. Egy helybeli szerb műkedvelőkkel alakult dalárda ugyanis f. hó 13-án az ő újévük estjén beszédet rendezett, mely siker tekintetében páriát ritkítja. A helybeli intelligens közönség majdnem teljes számban volt jelen s igazi élvezettel hallgata végig a szebbnél szebb dalokat és előadásokat, mely után reggelig tartó tánc következett. A rendezés nem éppen könnyű feladatát Boskovits Dusan szerb tanító teljesítette és a sikerért méltó díjazást illetti.

— **Levesbe fult gyermek.** Nem minden napos eset foglalkoztatja jelenleg a nagybecskereki törvényszéket. Mint zichyfalvi levelezőnk írja: Györgyházán mintegy két hét előtt Birger Péter odavaló lakos 2 éves fia beleesett a levesbe s hosszu kinlódás után dr. Bernárd zichyfalvi orvos szakavatott segélye dacára elhalt. Mint a községben beszélnek az eset ügy történt, hogy a gyermek anyja éppen a forró leves tálalásával volt elfoglalva s azt a földre állította. Azalatt a szobában levő 9 hónapos gyermek fuldoklani kezdett, mert megakadt valami étel a torkán. A szobában levő férj hívására berohant az anya gyermekét menteni, azalatt pedig a konyhában a másik fiu beleesett a forró levesbe. Hogy vajjon úgy áll-e a dolog, azért a tegnapi vasárnapon Benedek Jenő törvényszéki bíró, dr. Fialowski törvényszéki orvos és Strompf aljegyző a helyszínére érkeztek a vizsgálat megejtése végett.

Színház.

— **Magyar színészet Nagy-Kikindán.** Emlegettük már lapunk egyik korábbi számában, hogy Halmay Imre színigazgató — kinek társulata jelenleg Csabán működik — Nagyikinda város tanácsához kérvényt adott be, melyben engedélyért folyamodik, hogy társulatával folyó évi február hó 1-től március hó 1-éig ott előadásokat tarthasson. A városi tanács ülésében a kérdéssel foglalkozván, Halmaynak a kért engedélyt megadta.

— **Színészet Lugoson.** Bokody szintársulata legutóbb adta elő az „Aranylakodalmat.“ Rákosi Viktor és Böthy László postikus alkotását itt is nagy hatással játszották. Az előadást mindkét este általános lelkesedéssel fogadta a lugosi közönség. Bokody igazgató szép kiállításról gondoskodott, a rendezés is igen sikerült volt. — A társulat most a Gásák előadására készül. A legközelebbi jövőben bemutatóra kerülnek A bolond és Az unatkozó király operettek is.

— **Peterdy Sándor jubileuma.** Peterdy Sándor, az egykori nagybecskereki színigazgató a mult héten ünnepelte Pécsott színésszpályájának huszonöt éves jubileumát. A jubileumi előadásra szufolásig megtelt a színház, szép előkelő közönséggel. Babérfa és koldusbot című darabot választotta a jubiléus ünnepi előadásul. Tapsban, kihívásban, az elismerés külső jeleiben bőven volt része, sőt pénzajándékba is részesítette a közönség. Pályatársai külön ajándékkal lepték meg, melyet ott a színpadon nyujtottak át neki.

— **Szerb színészet a Délvidéken.** A versecei lapok írják, hogy ott a legutóbbi négy héten Ruzsics Döme szerb társulata működött, s a szerb lakosság fényes pártolása mellett igazi aranynapokat látott. Minden este nagy közönség gyönyörködött előadásában. A köznépi aitt szinte roskadoztak a karzatok. A társulat most átment Fehértemplomra, ahol 18-án kezd meg az előadásokat a „Lázár cár“ című történelmi színművel. Szerb testvéreink és általában a többi nemzetiségek is ugyancsak érték a módját, hogyan kell a köznépet a színházba szoktatni. E tekintetben mi is tanulhatnánk tőlük. E tárgy fontossága mindenesetre megérdemelné, hogy a magyar színészet vezető elemei bővebben foglalkozzanak e kérdéssel.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése január 16-án.)

Budapest, január 16. (A „Torontál” eredeti távirata.) A Ház ma csak 12 óra felé nyithatta meg Madarász korelnök, mert olyan kevesen voltak jelen, hogy nem volt határozatképes. Azután előkerültek a névszerinti szavazások, melyek a szombati módosítási javaslatokból maradtak hátra.

A koronatanács.

Budapest, január 16. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből jelentik, hogy 6 Felsége tegnap előbb báró Bánffy miniszterelnököt fogadta, kivel 10 percig tárgyalt s csak azután érkezett Bánffy báró, Lukács, Fejérváry és Széchenyi miniszterekkel közösen. A korona-tanácskozáson rögtön előterjesztették az ellenzék és a kormány feltételeit, valamint Széll Kálmán, Tisza Kálmán, Falk Miksa, Tisza István gróf és Hegedüs Sándor nézeteit, illetve közvetítő javaslatát. Ugy látszik, hogy a korona Tisza Kálmán álláspontja felé hajlik, mely szerint személyi engedmény csak úgy adandó, ha a mostani parlament változatlanul megszavazza Bánffynak az Ausztriával való kiegyezést, azonfelül belemegy a házszabályok módosításába. Az O. É. ugy értesül, hogy a miniszterek utasítást kaptak, hogy új javaslatokkal álljanak elő, melyek eltérnek a mostaniaktól. Ez azonban nem jelenti azt, mintha a kormány álláspontja nem bírná a korona bizalmát, ellenkezésképpen ezen változások a kormány iránti legnagyobb bizalmat fejezik ki. 6 felsége ma újra fogadja a minisztereket.

A román főkonzul halála.

Budapest, jan. 16. (A „Torontál” ered. távirata.) Belo Sándornak a román főkonzulnak halála mindenfelé őszinte részvételt kelt. Tegnap éjjel halt meg a konzul felesége karjai közt. A halottat ma este a nyugati pályaudvaron át Bukarestbe szállítják.

Báró Dániel né felolvasása.

Budapest, 1898. január 16. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az Országos Iparegyesület nagyterme tegnap délelőtt előkelő társaságnak volt a gyülekező helye. Az iparegyesület háziipari szakosztálya ugyanis, amely évekkal ezelőtt nagy buzgósággal fáradozott a házi iparcikkek terjesztésén, de az utóbbi időben nem sokat beszéltetett magáról, most újból felvette az elejtett fonalat s társadalmi uton, bemutató előadások révén akarja újból az országos akciót megindítani. Az előadások sorozatát báró Dániel Ernőné, a kereskedelemügyi miniszter neje kezdte meg s a kegyelmes asszony előadásának meghallgatására gyűlt össze az a nagy közönség, amely szinte zsutolásig megtöltötte az egyesületi dísztermet. Az ülést Ghiczy Béla szakosztályi elnök nyitotta meg, aki mindenekelőtt megköszönte báró Dániel Ernőnének, hogy elvállalta a torontálmezei háziipar ismertetését s azután hosszasan fejtegette a bemutató előadásoknak jótékony hatását a háziipari cikkek fejlesztése körül. Ezután Dániel Ernőné megkezdte felolvasását a torontálmezei háziiparról. A kegyelmes asszonyt, amikor felolvasását befejezte, hosszasan megéljenezték. Ezután következett a kiállított háziiparcikkek bemutatása, amit dr. Kovács Gyula szakosztályi alelnök véggezett. Három hölgy: Kovalszky Sarolta (Elemér), Istvánffy Istvánné (Török-Becse) és Jesszenszky Irén (Nagy-Kikinda) állítottak ki szebbnél-szebb dolgokat, torontáli szőnyegeteket, amelyek egyuttal az ipar fejlődését is bemutatják, keszkenőket, aranyrojtos takarókat, himzett écharpeokat. Wekerle Sándor volt az első vevő,

aki egy szőnyeget vásárolt. Mindjárt utána Gelléri Mór, az iparegyesület igazgatója vásárolt néhány himzett angyalkát az Otthon kör számára, amelynek ő a gazdája. Utánuk jöttek a többiek is. A társaság dél felé oszlott széjjel.

A helyzet.

Budapest, jan. 16. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből jelentik: A király elnöklete alatt tartott minisztertanácsból csak szórványosan érkeznek hírek. Azonban úgy a szabadelvű pártban, mint a disszidensek körében beszélnek, hogy 6 Felsége megbizsa a kormányt, hogy az ellenzékkel a békeponozatok ügyében tárgyaljon. Az ellenzék egyéb iránt úgy a hétfői, mint a keddi üléseket névszerinti szavazásokkal fogja kitölteni.

Tüntető körmenet.

Budapest, január 16. (A „Torontál” er. táv.) Mintegy 20—25000 ember vett részt tegnap a függetlenségi párt által rendezett tüntető körmenetben, amely mindvégig a legnagyobb rendben folyt le. Az ülés megnyitása után Holló Lajos ismertette a mai politikai helyzetet. A gyűlés ezután elfogadott egy határozati javaslatot, mely szerint protestál az ex lex ellen és követeli az általános titkos választói jogot. A tömeg a Kossuth-nótát és a Marseillet énekeltve oszlott szét. A kerpesi-uton a rendőrséggel volt több-kisebb összekocsnása, de a nyugalom csakhamar helyre állott.

Nyomdászgyűlés.

Budapest, január 16. (A „Torontál” ered. távirata.) A budapesti nyomdászok tegnap jól látogatott gyűlésükön megalkotottak egy bizottságot, mely az árszabálynak meghosszabbítása céljából lesz hivatva a nyomdatulajdonosokkal tárgyalni.

Szocialisták egy beszámolón.

Budapest, január 16. (A „Torontál” eredeti távirata.) Lukács Gyula, a monori kerület függetlenségi párti képviselője tegnap délután tartotta meg Kispesten beszámoló beszédét. Utána Papp Elek képviselő szólalt fel. Beszéde közben a kispesti szocialisták elnöke, Koller erőnek erejével akart szóhoz jutni, a ki tekintélyes számú elvtársaival jelent meg a beszámolón. Miután ezt az elnök tőle megtagadta, a szocialisták úgy boszulták meg magukat, hogy folytonos „Halljuk Kollert”, „Hol maradnak a mi jogaink?” és más kiáltásokkal zavarták Papp Elek beszédét, aki erre kijelentette: „Az urak hallgasanak meg, akit akarnak, de tiszteljék a vendégjogot és várják meg, míg beszédemet befejezem.” Erre Koller erőszakkal feltolakodott az emelvényre, mire a legnagyobb zugolódás és tiltakozás keletkezett és őt az emelvényről a legnagyobb dulakodások közt távolították el, a dulakodásnak az vetett véget, hogy Kollert rendőri karhatalommal a gyűlés színhelyéről is eltávolították, mire elvtársai hatalmas abcugolások közt neki estek a hallgatóknak, kiknek higgadtsága és józansága akadályozta meg, hogy nagyobb botrány nem keletkezett. A nagy zűrzavarban a dalárda elénekelt a „Hymnust”, a mivel a beszámoló véget ért.

Benzinrobbanás.

Budapest, január 16. (A „Torontál” eredeti távirata.) Windt Ignác nagydiófa-utcai három emeletes házában pincéjében ma délben tűz ütött ki, miközben felrobant 40 kilogramnyi benzín. A mentési munkálatoknál hat tüzoltó megsebesült, Szigeti korcsmárost és Balázs József magánzót súlyos sebesülésekkel vitték a kórházba. Azonkívül még tíz sebesült van. A házban levő posta hivatalnokai a földre zuhantak, a ház összes ablakai, ajtóit betörték. A detonáció akkora volt, hogy összefutott az egész városrészt.

VASUT-ÜGYEK.

204.557. ex. 1898. szám. Magy. kir. államvasutak.
5227/C. V.

Hirdetmény.

A kézbesíthetetlen és fölös szállítmányok a vasuti üzletszabályzat 70. §. a értelmében nyilvános árverés útján d. e. 9 órakor az alább felsorolt állomások teheráru raktáraiban a következő napokon kerülnek eladásra, melyhez a t. közönség ezennel meghívatik.

Állomás	Érték
Budapest dunapart állomáson 1899. jan. hó 19-én.	
Zágráb	23 án.
Dobrecan	24 én.
Ujvidék	24-én.
Kolozsvár	25-én.
Szeged	25-én.
Csaba	26-án.
Budapest nyug. p. u.	26-án.
Pács	27-én.
Pozsony	27-én.
Eszék	30-án.
Miskolcz gőm. p. u.	30-án.
Nagy-Szeben	31-én.
Győr	31-én.

Budapest, 1899. január 1-én.

Az igazgatóság.

14527. sz. 1898. Torontáli helyi érdekű vasutak.

Pályázati hirdetmény.

Alólírott üzletigazgatóság kavics szükségletének szállítását az 1899. évre biztosítani óhajtván, ezennel nyílt pályázatot hirdet.

A szállítandó mennyiség 6500 m³ rostálatlan bánya vagy folyamkavics.

Az általános feltételeken kívül alólírt üzletigazgatóság kiköti még magának a következőket:

1. A fenti mennyiségnek legalább 70%-a március—június hónapokban átvételre beszállítandó.

2. A kavics minősége olyan legyen, hogy egy 8 mmes kavicsrostán átrostálva 50 % kavics és 50 % aprósemű rostaalja, illetve tiszta iszapmentes durva homok maradjon.

3. A pályázatban kiteendő az ajánlott egységár m³-ként vagy 10 tonna waggonként, továbbá, hogy a szállító az ajánlott egységárért a kavicsot mely állomásra szállítva, waggonba rakva, avagy szabályos ilomban lerakva adja át; első esetben kiteendő, hogy képes-e teljes kavicsvonatokat indítani és mely határállomásokra, utóbbi esetre megjegyzetetik, hogy a kavicsnak deponált állapotban való átadása a T. H. E. V. valamely alkalmas állomásán eszközölhető.

4. Bánatpénzül a szállítandó anyag összerértékének 5% készpénzben, vagy elfogadható értékű papirokban leteendő.

5. A szabályszerűen bályozott pályázathoz a szállítási szándékozott kavics mintája csatolandó.

6. Végül az üzletigazgatóság kiköti magának, hogy a biztosított mennyiségekből 25% al többet vagy kevesebbet vegyen igénybe és hogy a beérkezett ajánlatok közül szabadon válasszon.

A fentemlített általános feltételeket tartalmazó füzet 20 kr. — és 20 kr. portó ellenében alólírott igazgatóságnál beszereshető.

A mintával és 50 kros bélyeggel ellátott ajánlatok f. évi január 30-án déli 12 óráig alólírott üzletigazgatósághoz „Ajánlat 14527. számhoz” megjelöléssel nyújtandó be.

Az ajánlatban világosan kiteendő, hogy a pályázó a T. H. E. V.-nál érvényben levő általános, valamint a jelen hirdetményben felsorolt szállítási feltételeket ösmeri, hogy azokat feltétlenül elfogadja.

Nagy-Becskerek, 1899. évi január 7-én.

3-1 Az üzletigazgatóság.

(Utányomás nem díjazatik.)

167.545/C-IV/98. szám. M. kir. államvasutak.

Uj személy- és podgyász-díjszabás életbeléptetése a pancsova—petrovoszellói h. é. vasuton.

A m. kir. államvasutak igazgatóságától nyert értesülés szerint a pancsova—petrovoszellói h. é. vasuton 1899. évi február hó 1-én némileg felemelt új személy és podgyászdíjszabás lép életbe, melylyel a megnyitás napján életbeléptett díjszabás érvényen kívül helyeztetik.

Ezen díjszabás a m. kir. államvasutak díjszabás elárusító irodájában (Budapest, Csengery utca 33.) 10 krért kapható.

Budapest, 1898. december hó 2-án.

Az igazgatóság.

(Utányomás nem díjazatik.)

VASUT-ÜGYEK.

198140. szám. Magy. kir. államvasutak.
51681/C. V.

Hirdetmény.

Ezennel közbirre tétetik, hogy a vasuti kocsiokban és az állomási helyiségekben elhagyott tárgyak, u. m. bőröndök, táskák, kalapok, ruha és fehérszemek, botok, napernyők, esernyők stb. az alább felsorolt állomásokon és következő napokon tartandó nyilvános árverés alkalmával azonnali készpénzfizetés mellett elfognak adni.

Szeged állomáson 1899. évi január hó 18-án d. e. 9 órákor.
Arad állomáson 1899. évi január hó 26-án d. e. 9 órákor.
Budapest, 1898. december havában.

Az igazgatóság.

184901/88. számhoz Magy. kir. államvasutak.

Pályázati hirdetmény.

Az alulírott igazgatóság a m. kir. államvasutak részére a jövő 1899. évben, illetőleg 1901. év végéig a következő csoportokba sorozott irodai anyagokból felmerülő tényleges szükségletnek szállítását biztosítani kívánván, ezen nel nyilvános pályázatot hirdet, m. p.

Irodai anyagok, nevezetesen különféle borítékok, pecsétjegyek, rajzpapírok, másoló papírok, másoló vászon, kif. tanték, pecsétviaszk, varrószelvény, varró zsinór stb.

Iroda cölökre szánt papirosok, nevezetesen fogalmazási, pósta, levél, korona, meritett, csomagoló papírok stb.

A kiírás tárgyát képező egyes cikkeket előtűntető jegyzék, mely egyszerűen ajánlati mintául szolgál, valamint a szállításokra vonatkozó részletes módokzatok valamennyi hazai kereskedelmi- és iparhamarásnál megtekinthetők és a magy. kir. államvasutak igazgatósága anyag és leltár beszerzési (A. V.) szakosztályánál, Budapest Andrásy-ut 73. szám II. emelet 40. ajtószám kaphatók.

A szabályszerűen kiállított ivenként 50 kros m. kir. okmánybéllyel ellátott ajánlatok lepecsételve, legkésőbbben jövő évi január hó 17-én déli 12 óráig a m. kir. államvasutak, anyag és leltár beszerzési szakosztályban átadandók, illetőleg postautján oda küldendőek és a boríték ezen külső címmel látandó el „ajánlat 184901/88. számhoz.”

A bántépénz pedig folyó évi január hó 16-án déli 12 óráig a m. kir. államvasutak főpénztáránál leteendő.

Később benyújtott ajánlatok, valamint

olyanok, melyek nem pontosan a részletes módokzatok betartása mellett állítatnak ki, nem vétetnek figyelembe.

Budapest, 1898. december hóban.

Az igazgatóság.

(Utánnyomás nem díjazatik.)

Hirdetések.

369. ex. szám. 1899.

64-3.3

Pályázati hirdetmény.

Nagybecskerek rendezett tanácsu városában megüresedett mérnöki állás választás útján betöltendő lévén, ez okból pályázatot nyitok s felhívom mindazokat, kik ezen 1000 frt évi fizetéssel, 200 frt lakbér és 80 frt irodai általánnyal egybekötött mérnöki állásra pályázni kívánnak, hogy az 1883. évi I. t. c. 10 §-ában előirt képesítést és életkorukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényüket bezárólag folyó évi január hó 31-éig hozzám benyujtsák.

Kelt Nagy-Becskereken, 1899. évi január hó 4 dikén.

Dr. Dellimanics,
alispán.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy nálam ugy a házban, mint a házon kívül február hó 15-étől kezdve jó

polgári koszt

kapható.

A t. közönség b. pártfogását kérve, maradok

kiváló tisztelettel

Horák Johanna,

volt kórházi élelmező.

Gizella-part 6. szám, Benkovich-féle ház.

15-10.7

Torontálvármegye módosi járás főszolgabírája.

10801. kig. sz. 1898.

68-3.3

Pályázat.

Szerb- és Horváth-Neuzina községekből álló körszülésznöi állásra pályázatot hirdetek; felhívom pályázni kívánókat, hogy szabályszerűen képesítési okmányukkal felszerelt kérvényüket folyó évi febr. hó 15-éig hozzám annál inkább nyujtsák be, mert az elkéssetten benyujtott folyamodványok figyelembe vétetni nem fognak.

Ezen állással Szerb Neuzina község részéről évi 60 frt és Horvát Neuzina község részéről évi 30 frt javadalmazás és minden szülés után 1 frt díjazás van egybekötve, vagyontalanoknál ingyen tartozik a megválasztandó szülésznök közreműködni. A magyar nyelven kívül a szerb és német nyelv bírása igazolandó.

Módos, 1899. január hó 10-én.

Fb. hiv. táv.

Horváth,

th. főszolgabíró.

N. Becskerek r. t. város polgármesterétől.

633. k. i. sz. 1899.

65-3.1

Hirdetmény.

Az 1883. évi XLVI. t. c. 13. § a értelmében felhivatnak Nagybecskerek városa mindazon ház és föld tulajdonosai, kik bekebelezés által terhelős kölcsönök után 1898. évben kamatot fizettek s így ez 1899. évben birtokuk után kivetendő általános jövedelmi pótdából való levonásra törvényes igényt tarthatnak, hogy az arról szóló vallomást a városi adóhivatalnál (számvevő osztály) 1899. jan. hó 31-ik napjáig annival is inkább benyujtani el ne mulasszák, mert később érkezendő vallomások figyelembe nem vétethetnek.

Nagy-Becskerek, 1899. évi január hó 10-én.

Dr. Grandjean József,

polgármester.

Meghívó

a törökbecse-aracsi segély- és hitelszövetkezet
folyó évi február hó 2-án d. u. 2 órákor az intézet helyiségében tartandó

I. RENDES ÉVI KÖZGYÜLÉSRE.

Tárgysorozat:

- Elnöki jelentés.
- Három jegyzőkönyv hitelesítő kinevezése 31. §. értelmében.
- A múlt évi zárszámadás bemutatása és a mérleg megállapítása.
- A felügyelő bizottsági jelentése.
- A felmentvény megadása.
- Tiszta haszon felosztása.
- Választása 24 rendes és 8 pótvalasztmányi tagnak 43. §. értelmében.
Kelt Török-Becsén, 1899. évi január hó 12-én.
- Felügyelő bizottsági tag, 3 rendes és 2 póttag választása 33. §. értelmében.
- Pénztárnok választása és a tisztviselők fizetése tárgyában hozott igazgatósági javaslat elfogadása.
- A II. évtársulat megalakulásának bejelentése.
- Indítványok, melyek a közgyűlés előtt 14 nappal az igazgatóságnak írásban beadandók, 30. §. értelmében.

Az igazgatóság.

Tartozik.

Mérleg-számla.

Követel.

	frt	kr.	frt	kr.		frt	kr.	frt	kr.
Leltári vagyon			203		Tözsbetétekért			2277	76
Váltótárca	19107				Magánbetétekért	11503	20		
Kötvénytárca	10835				Magánbetétekért tőkesített kamat	241	72	11744	92
Pénztári készlet	22	91	29964	91	Visszleszámolási váltókért			9448	52
					Folyó évi nyereség			696	71
			30167	91				30167	91

Veszteség.

Veszteség- és nyereség-számla.

Nyereség.

	frt	kr.	frt	kr.		frt	kr.	frt	kr.
Bélyeg és postaköltség		20	06		Kamat és kezelési díjból			1798	81
Leltári vagyon értékcsökkenés	100				Késedelmi kamat és átíratási díj			23	17
Házbér	90				Könyvdíjakért			96	20
Tisztviselők tiszteletdíjai	230	72							
Vegyések	46	03	486	81					
Visszleszámolási kamat			492	94					
Betétek után tőkesített kamat			241	72					
Folyó évi nyereség			696	71					
			1918	18				1918	18

Kelt Török-Becsén, 1898. évi december hó 31-én.

JUHÁSZ JÁNOS,
pénztárnok.

KAYSER LAJOS,
igazgató.

GRUITS MIKLÓS,
könyvelő.

(75.1.1)

Jelen „mérleg-, veszteség- és nyereség-számla”-kat a fő- és mellékkönyvekkel egybehasonlítva, helyesnek találtuk.

GAYBLOVITS ROGDÁN.

KIS VIDOR.

TASITY PÉTER.